

[Mads Eg Damgaard.]

der her foreligger, er i det store og hele identisk med dette lovforslag. Jeg kan huske, at jeg var meget interesseret i, at der kom nogle realiteter frem dengang, og nu har den foregående ærede ordfører lige kritiseret, at man er sent på den. Det er man også, men det er et spørgsmål, om forsinkelsen ikke opstod netop under disse forhandlinger; måske kunne det have været fremsat noget før sidste år, så vi havde fået det vedtaget før folketingets opløsning. Det kan jeg nu alligevel ikke svare for, men det ville have været meget ønskeligt. Nu er vi desværre kommet langt hen i 1968, og det ligger sådan med løvtræ, specielt bøgetræ, at det ikke kan tåle at ligge ret længe i skoven, før det går i forrådnelse; det ligger noget anderledes med nåltræ, det kan bedre holde.

Beløbsrammen i lovforslaget er 100 mill. kr., og af disse midler kan landbrugsministeren altså på statskassens vegne bevilge de stormramte skovejere garanti, så de kan få lån i danske penge- og kreditinstitutter.

Herudover er der en bestemmelse om, at der kan ydes rentetilskud til de samme folk, der optager lånene, fordi det i det hele taget er vanskeligt økonomisk at drive skovbrug i dag.

Vi kan nu i udvalget se nærmere på de forskellige bestemmelser i lovforslaget. Den foregående ærede ordfører har lige sagt, at det haster, og jeg kan tilslutte mig denne udtalelse. Det haster meget, om vi skal redde det meste af det træ, der nu ligger i de danske skove.

Bortset fra disse stormfald er det i det hele taget en tvivlsom forretning at drive skovbrug i dag. Der er sket så store stigninger i lønninger og skatter og andre omkostninger ved dansk skovbrug, som man slet ikke har fået dækning for i prisen, tværtimod er priserne på træ faldet. Det ligger sådan, at dansk træ har meget farlige konkurrenter: plastic, jern og mange andre nye bygningsmaterialer og emballagematerialer er farlige konkurrenter for dansk skovbrug, og dette er sammen med det, som jeg nævnte lige før, de store omkostninger, lige ved at tage pusten og det økonomiske vejr fra danske skovejere.

Jeg skulle derfor håbe, at vi i udvalget kunne finde veje til at udnytte ikke blot det træ, som nu er stormfældet, men også det

træ, som fremtidig vil fremkomme i stor mængde. Jeg tænker specielt på affaldstræet fra bøg og andet løvtræ, der er meget, meget fint til en celluloseproduktion. Det er nemlig lyspunktet for danske skove, at der bruges mere og mere cellulose til papir, pap etc. Men vi har ikke kapacitet nok her i landet til udnyttelse af al det meget affaldstræ, som derfor nu må rådne; det kan end ikke sælges til brænde. Kunne vi derfor på en eller anden måde, måske inden for dette lovforslags rammer, støtte virksomheder, der kan udbygge denne produktion, som, så vidt jeg ved, nok kan betale sig, i alt fald i forhold til, at træet ligger og rådnep op, ville meget være nået, og en stor støtte til skovejerne ville være givet, og samtidig kunne man tjene samfundet med ret store valutaindtægter.

Det skal nu vise sig, om der kan ske noget i udvalget, hvad jeg, som jeg her har antydnet det, skulle håbe. Jeg er glad for hr. Chr. Thomsens løfte om en hurtig behandling og velvillig behandling af sagen i udvalget, det kan jeg også tilsige mit partis støtte til, sådan at vi hurtigt kan få lovforslaget vedtaget.

A. Chr. Andersen: Da mit partis ordfører, hr. Johan Philipsen, er forhindret i at være til stede, skal jeg på hans vegne udtrykke partiet venstres tilslutning til formålet med dette lovforslag. Store værdier står på spil, og det er vigtigt snart at få en ordning, så alle savværker og træindustrier kommer til at arbejde for fuld kraft for at få det stormvæltede træ oparbejdet, før det tager så megen skade, at det bliver uanvendeligt.

Vedrørende den foreslåede garantiordning for lån vil jeg gerne bemærke, at finansieringen af opskovning m. v. kan være nødvendig, og det er et spørgsmål, om ikke ordningen burde omfatte hele hugsten og ikke bare, som foreslået, det, der hugges mere end normalhugsten plus 100 m³. Finansieringen af den industrielle oparbejdning foreslås støttet ved, at skovejerne får mulighed for til savværker og andre træindustrier at genudlåne et beløb pr. m³ svarende til oparbejdningens omkostninger. Efter forslaget gælder det den del af hugsten, der overstiger normalhugsten plus 100 m³.

Jeg vil gerne her anføre til overvejelse, om det ikke ville være mere hensigtsmæssigt,